

Arrest

nr. 180 171 van 23 december 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. RONSE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 20 december 1994.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 1 september 2015 en dient op 16 september 2015 een asielaanvraag in.

Op 12 april 2016 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 31 mei 2016 neemt de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Afgoooye, provincie Lower Shabelle.

In Afgoooye richtte u een organisatie op om de veiligheid in Afgoooye te verbeteren. U had een relatie met een meisje van een andere stam. Toen dit ontdekt werd ontstond er een conflict aangezien u lid bent van de Tumal, een minderheidsclan. Om het conflict op te lossen werd overeengekomen dat u zich zou terugtrekken uit uw organisatie en het meisje met rust zou laten. Uw oom koos voor u een andere vrouw. Stiekem bent u echter toch met het eerste meisje getrouwd. Toen ze zwanger werd, werd jullie huwelijk ontdekt. Uw oom werd als wraak vermoord. U wordt ook gezocht maar u kon vluchten naar Wanlaweyn. Daar werd u opgepakt en een maand vastgezet door Al-Shabaab. Van Al-Shabaab kreeg u de doodstraf. Uzelf kon ontsnappen en vluchtte. U verliet Somalië op 5 mei 2015 en kwam in België aan op 1 september 2015, waar u asiel aanvroeg. U beschikt over een geboortecertificaat met een bijhorend attest van de gemeente Mogadishu, een diploma, een folder van de jeugdorganisatie 'Gurxhan Youth Organisation', een brief van deze zelfde organisatie en een enveloppe.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Ten eerste stroken uw verklaringen over Afgoooye niet met wat logischerwijs verwacht kan worden van iemand die daar twintig jaar gewoond heeft. Uw verklaringen bevatten zowel feitelijk onjuiste als ondoorleefde elementen.

Wat de feitelijke onjuistheid betreft moet opgemerkt worden dat het u aan elementaire kennis over Afgoooye ontbreekt. Zo kent u heel wat dorpen niet, die nochtans vlak bij Afgoooye liggen. Het gaat om Deefow, Gaalware, Bulo Karas, Shiikhal, Bulo Sheikh, Buulo Shiisho en Shukurow (CGVS, p.20-21). Wanneer u gevraagd wordt naar de drie hoofdwijken antwoordt u dat dit Dhagatuur, Hawo Tako en Sigale zijn (CGVS, p. 4). Uit info waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de drie hoofdwijken van Afgoooye Dhagatuur, Hawo Tako en 21 Oktober zijn (zie administratief dossier). Verder beweerde u dat Istuunka, het jaarlijks volksfeest in Afgoooye, ieder jaar werd gehouden (CGVS, p.24). Nochtans beschikt het CGVS over info waaruit blijkt dat het feest verboden werd onder Al-Shabaab (zie administratief dossier). Wanneer u hier mee wordt geconfronteerd zegt u dat dat mogelijk is, dat u meestal ging kijken maar niet altijd op de hoogte was of het plaats vond of niet (CGVS, p.24). Het is echter ongeloofwaardig dat u als inwoner van Afgoooye niet zou weten of Istuunka al dan niet plaats zou vinden. Bovendien weet u niet wat het verhaal, de oorsprong is van het evenement. U zegt dat u alleen weet dat het cultuur is en

dat het misschien iets is tussen de twee stammen die er aan mee doen (CGVS, p.23). Er mag van een inwoner van Afgooye toch verwacht worden dat hij de oorsprong kent van het volksfeest, zeker aangezien u aangaf dat u meestal ging kijken. U kunt weliswaar het vluchtelingenkamp aanduiden dat zich in de Afgooye corridor bevindt en waar vooral vluchtelingen uit Mogadishu bescherming gezocht hebben in de periode van de hevige gevechten in de hoofdstad. Daarna verklaart u echter dat er nog steeds heel veel vluchtelingen daar aanwezig waren en dat er geen grote aantallen vertrokken zijn uit het ontheemdenkamp (CGVS, p. 19). Nochtans beschikt het CGVS wederom over info die zegt dat sinds 2011 heel veel ontheemden terug zijn gekeerd naar Mogadishu, enerzijds omdat Al-Shabaab verdreven was uit de hoofdstad en anderzijds omdat de gevechten zich nu concentreerden op de provincie Lower Shabelle, waar het kamp zich bevond (zie administratief dossier). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd blijft u echter volhouden dat er nog zoveel vluchtelingen waren die in dat kamp verbleven (CGVS, p.19). Er kan echter verwacht worden dat u hiervan op de hoogte zou zijn.

Naast deze feitelijke onjuistheden moet ook worden opgemerkt dat uw verklaringen over het leven in Afgooye niet doorleefd zijn. U werd gevraagd om de protection officer hypothetisch rond te leiden in uw stad. U raakte echter niet verder dan de provincie, rivier, twee bruggen, istuunka en de wegen te vermelden (CGVS, p.38). Wanneer u wordt aangespoord om toch wat meer te vertellen over de stad waar u twintig jaar zou hebben gewoond vermeldt u ook nog de akkers en een speciale boom (CGVS, p.38). Wanneer u nogmaals wordt aangemoedigd om toch wat uitgebreider over uw stad te vertellen zegt u dat u aan het zoeken bent naar bekende dingen in Afgooye. Wanneer u dan werd gevraagd om te vertellen over het leven in Afgooye onder Al-Shabaab vervalt u telkens in algemeenheden. Zo zegt u eerst dat daar niet zo veel over te vertellen is, vervolgens dat je 'zako' moest betalen, dat dieven hun handen werden afgehakt en dat je verplicht was om te bidden (CGVS, p.38). U werd verschillende malen aangespoord om hier dieper op in te gaan maar u herhaalt zichzelf enkel en vermeldt nog dat Al-Shabaab mensen onder de knoet hield via de sharia-wetten (CGVS, p.38). U weet dat er in 2011 een erge droogte in Lower Shabelle is geweest maar uit uw verklaringen blijkt dat u er zelf niet zo veel last van had. Wanneer u wordt gevraagd om hier wat dieper op in te gaan zegt u dat de mensen op het platteland de grootste gevolgen kenden terwijl mensen in de stad, zoals u, enkel merkten dat er wat minder verkocht werd en dat er wat minder water was (CGVS, p.17). Het CGVS beschikt echter over informatie die ernstige twijfels doet rijzen bij uw verklaringen. De droogte in Zuid-Somalië van 2011-2012 was de ergste die de regio gekend heeft in 60 jaar. Onder meer in het volledige district Afgooye is de hongersnood uitgeroepen door de Verenigde Naties (zie administratief dossier). Deze informatie laat duidelijk blijken hoe ernstig de droogte was en komt bijgevolg niet overeen met uw verklaringen dat het in de steden wel meeviel. Wanneer u vertelt over uw werk als voorzitter van de jongerenorganisatie vertelt u dat u die organisatie hebt opgericht om de veiligheid te verbeteren (CGVS, p.43). Dit impliceert dat het onveilig was in Afgooye. Wanneer u echter gevraagd wordt naar specifieke veiligheidsincidenten in Afgooye moet u het antwoord schuldig blijven. U herhaalt enkel dat Al-Shabaab jongeren gebruikte voor aanslagen en dat overheidspersoneel door hen vermoord werd (CGVS, p.42-43). Bovenstaande verklaringen zijn echter van een zodanig algemene aard dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u in Afgooye was gedurende de periode dat Al-Shabaab daar aan de macht was.

Ten tweede zijn er in uw verklaringen ook verschillende tegenstrijdigheden op te merken en vermoedt het CGVS dat u bepaalde dingen hebt ingestudeerd ter voorbereiding van het gehoor. U verklaarde dat de luchthaven in de buurt van Afgooye gelegen is op de weg naar Mogadishu, terwijl het eigenlijk op de weg naar Marka ligt (CGVS, p.15). Later in het gehoor zult u zichzelf corrigeren. U kunt echter geen verklaring geven waarom u het eerst anders zei (CGVS, p.22). Wanneer gevraagd wordt naar het werk van uw vader verklaarde u aanvankelijk dat hij in Godey werkte (CGVS, p.10). Wat later paste u uw verklaringen aan en stelde u dat hij eigenlijk in Dhagatuur werkte, wat aan de andere kant van de stad ligt (CGVS, p.10). Bevreemdend is ook dat u maar liefst vijftien wijken van Afgooye kan opsommen (CGVS, p.4), terwijl u niet weet welke de drie hoofd wijken zijn en een heleboel dorpen in de onmiddellijke omgeving van Afgooye niet kent (zie vorige paragraaf).

Ten derde betwist het CGVS uw claim tot de Tumul-clan te behoren. U beweerde immers verkeerdelijk dat de Tumul deel uitmaakt van de Boon-familie en dat alle onderdelen van de Boon allemaal familie zijn van elkaar. Tevens zegt u dat de verschillende onderverdelingen van de Tumul familie zijn van elkaar. Uit info waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de Tumul genetisch noch genealogisch een clan zijn en dat er tussen de leden van de Tumul onderling alsook tussen de Tumul en de andere clans die onder de noemen Boon vallen geen enkele genealogische band bestaat (zie administratief dossier). U zegt ook dat de Tumul in Somalië gediscrimineerd en onderdrukt worden. Wanneer u naar specifieke voorbeelden wordt gevraagd die u zelf hebt gezien of meegemaakt haalt u enkel uw vluchtproblemen aan en het feit dat u geen beurs kon aanvragen. U hebt echter nooit geprobeerd een beurs aan te vragen. Voor het overige kunt u geen specifieke voorbeelden geven van enige vorm van discriminatie die u zou meegemaakt hebben als Tumul (CGVS, p.13-14). Bijgevolg hebt u niet kunnen hard maken dat u lid bent van de Tumul-clan en als dusdanig gediscrimineerd werd.

De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Er dient immers opgemerkt te worden dat stukken enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een waarschijnlijk en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is. Betreffende uw geboortecertificaat en het bijhorende attest dient er op gewezen te worden dat bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven steeds wijzen op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Daarnaast is corruptie in Somalië wijd verspreid (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). In de brief van de jeugdvereniging wordt nergens uw naam vermeld. De folder van dezelfde jeugdvereniging is slechts een kleurenkopie waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld. Een dergelijk document valt trouwens makkelijk na te maken.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Afgooye gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Afgooye heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 12 april 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (CGVS, p. 44). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de motiveringsplicht, van artikel 1 (A) van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, BS 4 oktober 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van artikel 1 (2) van het Protocol op het statuut van de vluchtelingen van 31 januari 1967 goedgekeurd door de wet van 27 februari 1967.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar enig middel toe als volgt:

"Enig middel:

Schending van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de huisvesting van de vreemdelingen, de schending van art. 1 A (2) van de internationale conventie op het statuut van de vluchtelingen van 28.07.1951, goedgekeurd door de wet van 26.06.1953 en de schending van art. 1(2) van het Protocol op het statuut van de vluchtelingen van 31.01.1967, goedgekeurd door de wet van 27.02.1967, schending van het redelijkheids-en zorgvuldigheidsbeginsel, schending van de motiveringsplicht ;

Doordat:

I. In hoofdde: Verwerende partij oordeelde ten onrechte dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend:

☐☐ *IN LIMINE LITIS : Verweerster stelt ten onrechte de Somalische nationaliteit en feitelijke herkomst van verzoeker in vraag.*

-Verzoeker bezit de Somalische nationaliteit;

Verzoekster is afkomstig van de provincie Lower Shabelle, meer bepaald van de stad Afgoye uit het district Marka, ;

Verweerster heeft ten onrechte geoordeeld dat er geen geloof zou kunnen worden gehecht aan de Somalische nationaliteit en de feitelijke herkomst van verzoeker ;

Verzoeker legde enkele documenten neer afkomstig uit Somalië ;

-Verzoeker heeft nochtans heel wat verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn directe leefwereld ;

Bij de beoordeling van deze verklaringen moet rekening worden gehouden met het profiel van verzoeker;

Artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen, gewijzigd door het KB van 18 augustus 2010 preciseert dit principe voor het CGVS als volgt:

“De Commissaris-generaal beoordeelt de asielaanvraag op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houdt rekening met de volgende elementen:

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het ogenblik dat een beslissing inzake de asielaanvraag wordt genomen, met inbegrip van de wetten en reglementen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

b) de relevante informatie en documenten die door de asielzoeker worden voorgelegd, samen met informatie die toelaat te bepalen of de asielzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;

c) de individuele status en de persoonlijke situatie van de asielzoeker, met inbegrip van factoren zoals zijn verleden, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of de daden waaraan hij werd blootgesteld of dreigt te worden blootgesteld, zouden kunnen worden beschouwd als een vervolging of ernstige schade, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de asielzoeker;

d) de vraag of de asielzoeker, sedert hij zijn land van herkomst heeft verlaten, al dan niet activiteiten heeft uitgeoefend, die hem zouden kunnen blootstellen aan vervolging of ernstige schade indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren ;

De rol van de individuele status en de persoonlijke situatie van de asielzoeker bij beoordelingswijze van het asielrelaas reeds in eerdere rechtspraak werd verder bevestigd oa in het arrest van de RVV met nr. 72 814 dd 6 januari 2012

“Bij de beoordeling en casu deze afgeleid uit de feitelijke kennis, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen.

Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt in concreto. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten”;

- Verweester verwijt verzoeker dat hij onvoldoende elementaire kennis van de stad Afgooye zou hebben ;

Verzoeker heeft nochtans heel wat verklaringen afgelegd omtrent de stad Afgooye ;

Zo wist verzoeker de verschillende wijken van Afgooye op te sommen (zie p 4 gehoorverslag);

Verzoeker somde eveneens de eerste belangrijkste wijken van Afgooye op ;

Verweester beweert dat Shiikhaal echter geen hoofdwijk zijn ;

Verzoeker bevestigt dat Shiikhaal wel degelijk een van de grote wijken is en bevestigt hierbij dat deze wijk recent (2014-2015) sterk in omvang is toegenomen en is in omvang groter dan 21 oktober ;

Verweester baseert zich op een kaart die de situatie in 1980 beschrijft, doch sindsdien is de wijk Shiikhaal sterk veranderd ;

Verzoeker verwijt verzoeker eveneens dat hij tal van dorpen rond Afgooye niet zou kennen ;

Hierbij moet vermeld worden dat verzoeker Afgooye zelden heeft verlaten ;

De enige keren wanneer verzoeker zijn wijk in Afgooye verliet, was bij een reis naar zijn nonkel in Mogadishu ;

Bijgevolg was verzoeker dan ook in staat om gedetailleerd te antwoorden over de dorpen die zich op de weg naar Mogadishu bevinden (zie p21 gehoorverslag) :

“Als je vertrekt , Arbis, Carbisca, jamaacadde, Abdi, Lafoole, Ceelashabiya, Garasbale, Tabalaha en Sarqusti”

Het dossier van verweester bevat geen informatie die deze informatie tegenspreekt ;

Verzoeker kon eveneens correct het dorp Bocoroo situëren, gelet dat hij vrienden had wonen ;

Verzoeker ging nooit elders heen en om deze reden is het niet vreemd dat hij de andere vermelde dorpen niet kende ;

Verweester heeft verzoeker een open vraag gesteld over Istuunka, een feest in Afgooye, en verzoeker wist hierbij te antwoorden dat het ging over een traditie waarbij inwoners van de beide zijden van Afgooye elkaar met stokken te lijf gaan (zie p 22 gehoorverslag) en vermeldde zelf de specifieke plaats waar het werd gehouden (zie p 24 gehoorverslag);

Verzoeker wist eveneens correct te vertellen dat deze festiviteiten bij rond de oogsttijd werd gehouden (zie 2) ;

Het is duidelijk dat verzoeker de traditie persoonlijk kent en heeft bijgewoond (verzoeker beschreef wat hij kon waarnemen wanneer hij de festiviteiten bijwoonde) ;

Het betrof een traditie die reeds eeuwen meegaat, dus is niet zo vreemd dat niet iedereen van de jongere generatie de juiste achtergrond van het evenement zou kennen ;

Verzoeker ging wel soms kijken, maar deed zelf niet mee (dus verzoeker was eerder beperkt betrokken bij de festiviteiten) ;

Gelet dat verzoeker niet altijd ging kijken en niet direct betrokken was bij de deelname aan de activiteiten, kan verklaren waarom verzoeker niet steeds op de hoogte was wanneer het festival werd gehouden ;

Verzoeker wist te vertellen welke de eerste wijk van Afgooye is die men tegenkomt bij het binnenrijden van de stad vanuit Merka (zie p34 gehoorverslag) , nl Ifyo Agiro, daarna Hawo Tako ;

Verzoeker wist de wijk te vernemen waar hij zijn dagelijkse inkopen deed (zie p 33 gehoorverslag), nl de Suuqa Haliwwali in de wijk Damaley, glegen ten zuiden aan die kant van de rivier (andere kant Dhagatuur) ;

Verzoeker wist de correcte marktprijzen van een aantal levensmiddelen te vermelden (zie gehoorverslag p 34) (zie stuk 3) ;

Verzoeker wist eveneens de nodige preciseringen te geven mbt de grote hongersnood van 2011 die Lower Shabelle teisterde ;

Verzoeker wist te vertellen dat het ging om de ergste droogte maar dat vooral de veehouders en landbouwers erdoor getroffen werden (zie p 17 gehoorverslag) ;

Een rapport dd 2012 over de hongersnood bevestigt de verklaringen van verzoeker (zie stuk 4) :

"By October 2011, 750,000 people were classified as being 'in Famine conditions' (FSNAU and FEWS NET, 2011), which translated into approximately 17% of the population of south/ central Somalia. Of this population roughly 65% were from rural areas and 35% were Internally Displaced Persons (IDPs) residing in the IDP camps in Mogadishu and the Afgooye Corridor. Of the 490,000 people from rural areas, they were all identified in the 'poor' or 'very poor' wealth categories, the majority (81%) from the inter-riverine agropastoral areas of Bay and Bakool, and the remainder divided between the riverine, farming areas of Middle Shabelle and Lower Shabelle (15%) and 'poor' pastoralists (4%) (FSNAU, 2011: 2–3). See Somali livelihood groups in the map on page 5 The agricultural populations — the riverine farmers and agro-pastoralists — are the focus of this article, and considered 'minority' groups (Cassanelli, 1995). The vast majority of agro-pastoralists residing in the famine affected areas are also identifiable as the Reewin clan. They are part of the Somali segmentary lineage system, but considered distinct from the 'noble' or major clans (ibid).

This broad clanfamily is more sedentary than the major, and historically pastoral, clans, growing rain-fed sorghum and keeping cattle and small ruminants. The poorer populations within this livelihood group rely on agricultural and/or urban-based labor in particular to supplement their own crop production, small livestock holdings and other minor food/income sources. The second largest rural population 'in famine conditions' were riverine farmers. This group is primarily composed of the Somalis of Bantu origin, not part of the Somali clan system, and considered a 'minority' group (ibid). They primarily live along the Shabelle and Juba rivers, farming a variety of cereal and cash crops, including maize, in irrigated and rainfed conditions, keeping few livestock. The poorer wealth groups here, with no or small landholdings, also rely heavily on agricultural and/or urban-based labor for access to food/income. The Reewin and Bantu reside in and constitute the 'breadbasket' of Somalia. The IDP population, an estimated 260,000 people, were classified by the IPC system as 'in famine conditions'. Although not studied in detail, key informant interviews and occasional agency reports suggest that a significant proportion of this population are Reewin and Bantu, originating from the Shabelle regions, Bay and Bakool (geographical proximity and historical movements suggest these 'minority' populations are predominant in the IDP camps in Mogadishu and the Afgooye Corridor). In Mogadishu and the Afgooye Corridor IDPs relied on daily labor (urban and agricultural) and petty trading activities for access to food and income as well as various forms of assistance from different local and international actors"

Verzoeker wist eveneens het vluchtelingenkamp nabij Afgooye te situeren (zie gehoorverslag p 19) en kon bevestigen dat er veel mensen verbleven die de Conflicten van Mogadishu ontvluchten ;

Verweerster vroeg vervolgens of er op het moment van vertrek van verzoeker nog veel vluchtelingen uit Mogadishu verbleven ;

Verzoeker antwoordde hierop correct dat er nog veel vluchtelingen uit Mogadishu waren ;

Recente bronnen bevestigen inderdaad dat sinds 2013-2014-2015 er veel gedwongen uitzettingen waren in Mogadishu die ertoe geleid hebben dat opnieuw een grote uitstroom van mensen naar de Afgooye corridor op gang is gekomen (zie stuk 5) :

"The Shelter Cluster mapping infrastructure exercise in Mogadishu conducted in 432 settlements in May and June 2014, revealed that most of the IDPs have moved away from the center of the city towards Km7-Km13. Ongoing evictions in 2014/2015 have increased displacements along the Afgooye corridor,

even towards Km 23. The Afgooye corridor has hosted large numbers of IDPs since 2007. The military offensive and clan clashes have resulted in new displacements to the area in 2014.

In early 2013, the Somali Government initiated a relocation plan. The humanitarian community worked closely with the authorities to ensure that the relocation was successfully conducted in a dignified way using a rights-based approach. Due to problems related to achieving security benchmarks and the tenuous security situation in Daynile, the relocation never took place, instead forced evictions increased again. Most of the evicted people settled in spontaneous IDP settlements between Km7 and Km13 along the Mogadishu – Afgooye corridor.”

Verzoeker wist te vertellen dat er in Afgooye twee ziekenhuizen waren (zie gehoorverslag p 34), nl een groot ziekenhuis bij de kleine brug in Daghatuur en een klein ziekenhuis Shamzedin Hsopitaal) ;

Verzoeker wist eveneens te vertellen welke grote wegen (zie p 15 gehoorverslag) uit Afgooye vertrekken ;

Verzoeker wist te vertellen dat er twee bruggen KAYWERE en KAYWEYN in Afgooye waren en dat de rivier Shabelle dwars door de stad stroomde (zie gehoorverslag p 38). Verzoeker wist onder meer ook zeer specifiek te vertellen waar zijn school was gelegen en langs welke weg hij destijds naar school ging en hieruit blijkt duidelijk zijn kennis van

Afgooye (zie gehoorverslag p 6-7):

“ Welke school?

Al Yasr.

..

In de buurt van wijk Imbikiati...

....

“.. de weg langs de begraafplaats Awowow Sharifo, met de bootjes steek je de rivier over.

Dan zit ik in de wijk Damaley. Door de wijk naar Dhagatuur, dat is niet zover van Imbigathi, daar is de school ook. Wij gebruiken de brug niet maar met bootjes, zijn maar twee wijken die daar gebruik van maken, waaronder de onze. Kleine bootjes, geen grote boot...”

Verzoeker wist ook te vertellen over een heel bijzondere plaats in Afgooye, nl een bijzondere boom: bij deze boom werden de diverse clanvergaderingen gehouden voor Al Shabaab en noemde toen Keit Mukaya, tijdens Al Shabaab werd de naam van deze boom gewijzigd naar Mukayka Islaamka en werd de plaats door Al Shabaab gebruikt om mensen openbaar te straffen (zie p 24 gehoorverslag) ;

Bovenvermelde verklaringen tonen aan dat verzoeker wel degelijk een doorleefde en voldoende elementaire kennis over de stad Afgooye heeft ;

Verzoeker wist eveneens met de nodige details te vertellen wie de macht heeft gehad in Afgooye (zie gehoorverslag p 26-29):

Verzoeker verklaarde dat aanvankelijk krijgsheren de macht hadden (zie p 28 gehoorverslag) ;

Verzoeker vervolgde dat vervolgens Islamitische Rechtbanken de macht in handen hadden (zie p 27 gehoorverslag) waarna zij in 2006 verdreven werden door de Ethiopische troepen (verzoeker wist zelf exact de locatie van de troepen te vermelden, nl bij de akker van J. B., de broer van S. B.) ;

De Ethiopische troepen bleven er gestationeerd tot 2009 (zie p 28 gehoorverslag) Het rapport dd 18 oktober 2013 bevestigt de verklaringen van verzoeker (zie p 12-13-14 stuk 6):

“...FROM DECEMBER 2006 TO JANUARY 2009: ETHIOPIAN INTERVENTION

... Ethiopian forces were stationed in Afgooye

...The Ethiopian forces withdrew from Lower Shabelle in January 2009”

Verzoeker wist nadien te vertellen dat in 2009 en 2010 H. I. onder leiding van S. D. H. A. de macht overnam (zie p 27 gehoorverslag) ;

Verzoeker bevestigde correct dat H. I. in 2010 de macht aan Al Shabaab verloor zonder gevechten ;

Het rapport dd 18 oktober 2013 bevestigt nogmaals de verklaringen van verzoeker (zie p 12-13-14 stuk 6):

“Hizbul Islam took power in the town of Afgooye (Burk 2009; Hansen 2013, p. 108) and parts of the Afgooye corridor (Landinfo 2009a, p. 16)

... On 21 December 2010, al-Shabaab also took the town of Afgooye (Hansen 2013, p. 108).

Hizbul Islam was then incorporated into al-Shabaab. The formal merger took place on 28 December 2010 (Hansen 2013, p. 108). Following this, al-Shabaab controlled the whole region”

Een internetartikel dd 14 december 2010 bevestigt dat de overdracht vreedzaam gebeurde na een machtsperiode van 2 jaar (zie stuk 7):

Afgoye — Reports from Toratorow, a village in lower Shabelle region in southern Somalia, say that Hizbul Islam fighters overnight deserted parts of that region.

Harakat Al shabaab are reported to have peacefully seized parts of Lower Shabelle where Hizbul Islam had been controlling for the last two years.

Verzoeker bevestigde ook terecht dat H. I. slechts gedeeltelijk opging in Al Shabaab (zie p 28 gehoorverslag) ;

Het rapport dd 18 oktober 2013 bevestigt de verklaringen van verzoeker aangezien uitdrukkelijk wordt gewezen op het feit dat na de machtsoverdracht nog sporadisch treffen waren tussen Al Shabaab en H. I. waar ze eerder de macht hadden (zie p 14 stuk 6) ;

Verzoeker vervolgde dat in 2012 Al Shabaab uit Afgooye werd verdreven door de Interimregering en Amisom (Burundese contingent) en dat deze overname zonder gevechten is gebeurd (zie gehoorverslag p 25-28) ;

Het rapport dd 18 oktober 2013 bevestigt de verklaringen van verzoeker (zie p 16 stuk 6) :

"The offensive was called 'Free Shabelle' and it targeted the town of Afgooye from Mogadishu. The offensive resulted in thousands of people fleeing from the Afgooye corridor (Al Jazeera 2012). The fighting was not extensive, however, because al-Shabaab retreated when the government forces advanced. The government forces seized the town on 25 May (AMISOM 2012a)"

Getuigen in Afgooye bevestigen er geen gevechten bij de overname waren (zie stuk 8)

"But a resident told the BBC no troops had entered Afgoye itself and AU tanks were attempting to encircle the town.

"There is much tension in the town - teashops and businesses are closed. There is no shooting, no bullets but people are afraid to leave their homes," he said."

Diverse bronnen bevestigen eveneens dat het daadwerkelijk AMISOM soldaten van het Burundese contingent waren betrokken bij de overname van Afgooye (zie stuk 9-10)

Verzoeker wist ook te antwoorden op de vragen mbt de machthebbers in Afgooye en provincie Lower Shabelle op het moment van zijn vertrek ;

Uit voorgaande blijkt dat verzoeker, rekening houdend met haar profiel, voldoende kennis heeft getoond omtrent de stad Afgooye en Lower Shabelle, zodat ten onrechte werd getwijfeld aan de herkomst van verzoeker ;

Verzoeker heeft bovendien enkele dokumenten neergelegd ao een geboortecertificaat met het bewijs dat dit document vanuit Somalië was opgestuurd ;

Gelet de geloofwaardige verklaringen die verzoeker omtrent zijn herkomstregio heeft afgelegd, is het onterecht dat verweerster dit document direct naast zich neerlegt ;

Bijgevolg dient een eventuele vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de nodige nationale bescherming wel degelijk ten opzichte van Somalië worden beoordeeld ;

-Verzoeker heeft daarenboven wel degelijk blij gegeven van voldoende kennis omtrent de lokale clanstructuur ;

Zo was verzoeker in staat zijn eigen clanlijn te citeren (zie gehoorverslag p) ;

Verzoeker wist bovendien spontaan te vertellen welke clans in Afgooye gehuisvest zijn en heeft dienaangaande zeer gedetailleerde verklaringen afgelegd ;

Zo antwoordde verzoeker als volgt (zie gehoorverslag p 14-15):

"Wacadaan, Geledi van Digil, Digil is een grote staam, Habargidir, Garre, heel weinig van, en andere kleine stammen maar zijn niet zoveel van.

Welke kleinere stammen?

Murasade, dat is wat ik me nou herinner. Benadiri, ookwel de Cad cad genoemd, heel wieing hoor.

Wonen er veel Tumul in Afgoye?

Nee; redelijk. Tumul zitten overal, is nergens waar ze niet voorkomen."

Uit de antwoorden bleek eveneens dat verzoeker kon antwoorden op de vragen die werden gesteld over zijn eigen clan(lijn) en de subclans :

- Subclan van tumal: Ubale, Alaban, Koshin Artan (zie gehoorverslag p 13)

- Onderverdeling Ubale: Reer Dikale (zie gehoorverslag p 13)

- Volledige clanlijn(zie gehoorverslag p 11);

- Het beroep waarvoor ze gekend zijn: smeden (zie gehoorverslag p 11-zie stuk nr 5 van verweerster betreffende de Tumul)

Ondanks het feit dat verzoeker in staat was op een gedetailleerde wijze te antwoorden op vragen van de Tumul (zie hierboven), wordt deze kennis ten onrechte niet in rekening gebracht ;

Verweerster hecht vooral belang aan het feit dat verzoeker verklaard heeft dat de Tumul ressorteren onder Boonfamilie en dat alle onderdelen van de Boon allemaal familie van elkaar zijn ;

Verzoeker heeft aangegeven dat hij dit van kleinsaf zo heeft geleerd en heeft om deze reden deze kennis nooit verder in vraag gesteld ;

Verzoeker heeft correct bevestigd dat Tumul en de andere genoemde clans worden gegroepeerd onder de term 'Boon' ;

De lacune in de kennis mbt de grotere clanstructuur is onvoldoende om de resterende kennis van verzoeker te neutraliseren ;

Daarenboven dient verwezen te worden naar het advies van de BHCV dd 9 oktober 2009 waarin wordt bevestigd dat te veel kennis omtrent de clanstructuur wordt verwacht (zie stuk 11):

"P 4

In tweede instantie kan worden verwezen naar de studie die verwezen naar de studie die door het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen (BCHV) werd gevraagd aan Professor Abbink van het Afrika Studiecentrum van de universiteit van Leiden.

Professor Abbink is als antropoloog en 'senior researcher' verbonden aan dit Afrika Studiecentrum en werkt ook voor het 'Department of Socio-Cultural Anthropology' van de faculteit sociale wetenschappen van de universiteit van Amsterdam. Hij heeft een geografische expertise in de Hoorn van Afrika, meer bepaald Somalië, Djibouti, Eritrea, Ethiopië en Soedan, en een thematische expertise in antropologie, cultuur, etniciteit, etnografie, interetnische relaties en geweld. Dit blijkt ook uit talrijke gepubliceerde werken van zijn hand. Het BCHV heeft, met goedkeuring van de betrokken asielzoekers die werden geweigerd wegens gebrek aan geloofwaardigheid betreffende hun herkomst uit Somalië, vier administratieve dossiers overgemaakt aan Professor Abbink teneinde de onderzoeksmethode, gevoerd door het CGVS om te bepalen of iemand al dan niet (recent) afkomstig is uit Centraal of Zuid-Somalië en de hieruit volgende conclusies, aan zijn expertise voor te leggen.

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalië woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft. "In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven.

De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clanfamiliekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen. M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clandenken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed. (...)" Verzoeker kon ook eveneens correct vertellen dat de Tumul een stam is die vaak onderdrukt wordt (zie gehoorverslag p 11-12):

"... Mijn stamboom is een stam die vaak onderdrukt wordt, ze hebben geen grond gevestigd ergens in Somalië, geen macht... ze worden vaak gediscrimineerd, we mogen niet trouwen met andere vrouwen.."

...

"Verschillend. Onderdrukt, niet gelijk behandeld, niet waardig genoeg, ze mogen niet trouwen met hun vrouwen, we mogen niet aan politiek deelnemen."

De beschrijving van verzoeker over de systematische discriminatie van de Tumul strookt met de realiteit, zoals blijkt uit de bijgevoegde rapporten ;

De publicatie van de UNHCR dd 5 mei 2010 "UNHCR eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Somalia" beklemtoint (zie stuk 12):

"p 15-16

Members of minority clans in southern and central Somalia include the Ashraf, Midgan, Bantu, Bravenese, Bajuni, Rerhamar, Eyle, Galgala, Tumul, Yibir, Gaboye, Hamar Hindi and Oromos.

These minority clans are vulnerable as they lack the military capabilities to defend themselves and do generally not benefit from the protection of war-lords and militias of the large clans.

They are therefore exposed to an increased risk of rape, attack, abduction and having their real and personal property confiscated in southern and central Somalia's lawless atmosphere. Inter-marriage between members of minority and majority clans is reportedly restricted. It is further reported that those representing minority clans, such as human rights activists, have received threats.

UNHCR considers that members of minority clans in southern and central Somalia are at risk on the ground of their ethnicity/race (especially the out-caste clans)."

In rapport dd 31 mei 2011 van de Refugee Documentation Centre Ierland wordt bevestigd (zie stuk 13) :

...

"There are groups of people in all societies who are systematically disadvantaged because they are discriminated against. Discrimination occurs in public institutions, such as the legal system or the education and health services, as well as in the household and in the community. In Somalia there several Minority groups which suffer from deep social exclusion in Somalia are (Yibir, Madhiban, Muse Dhariyo, Tumaal, Yahar, Jareer/Bantu, Waat of garre, Jaaji, Qalamashube of Banadir, Gabro of Barawe & Ayle etc). These clans are socially excluded minority groups, they are among the world's poorest people and the most disadvantaged people among Somali population who live below the poverty line.

Vulnerable minority occupational groups are excluded community in Somalia from the overall development process of the country. They scattered all over the country, performing livelihood activities in almost all Districts and Regions of Somalia using locally available raw materials, with limited products differentiation based on culture, history and traditions.

Ook het rapport dd 5 februari 2010 van de Refugee Documentation Centre Ierland bevestigt de systematische discriminatie en andere vormen van vervolging van de Tumaal (zie stuk 14)

Ook the minority group bevestigt in haar rapport dd 2010 (zie stuk 15)

"The clan structure of the majorities continues to exclude minorities from significant political participation and employment; limits their access to justice where abuse has been perpetrated against them or they stand accused of a crime; denies them their rights to development, education and sustainable livelihoods; and prevents and punishes inter-marriage with members of majority groups."

Verzoeker heeft eveneens uitgelegd dat hij ook het slachtoffer was van de discriminatie en sociale uitsluiting net zoals algemeen het geval was bij de Tumaal en gaf hierbij verschillende concrete voorbeelden ;

Verzoeker verwees ook naar het feit dat hij het slachtoffer werd van schelden en pesten (zie gehoorverslag p 13) ;

Deze verklaring strookt eveneens met de realiteit zoals blijkt uit een rapport van de Minority Group (zie stuk 15p 3-14)

"Majorities also routinely subject minority members to hate speech, which has served to perpetuate stereotypes of minorities relating to their physical appearance and traditional practices, and thus heighten their exclusion."

....

"They reported verbal abuse being commonly used against them by members of majority clans, who disparaged them on the basis of their minority status and identity. Several members of Bantu and occupational minority groups spoke of being routinely insulted with derogatory language and name-calling"

Verzoeker bevestigt eveneens dat hij niet kon verder studeren omdat dit aan de Tumaal wordt ontzegd en hij dit persoonlijk ook in zijn omgeving heeft kunnen vaststellen (zie gehoorverslag 31) ;

Verzoeker kan dan ook niet verweten worden dat hij geen pogingen heeft ondernomen, gelet dat de discriminatie op onderwijsvlak inderdaad op systematische wijze gebeurt (zie de hierboven geciteerde bronnen);

Het is dan ook zeer realistisch dat verzoeker er vanuit ging dat hij toch niet toegelaten worden tot een beurs om verder te studeren ;

Verzoeker vertelde eveneens dat hij als behorende tot de Tumaal door de clanoudsten niet werd aanvaard als voorzitter van de door verzoeker opgerichte jongerenorganisatie (zie gehoorverslag p 42 en verslag DVZ)

Verzoeker vertelde eveneens dat hij een relatie had met een meisje van de stam Wa'adan, hetgeen eveneens helemaal niet werd getolereerd ;

Uit voormelde bronnen blijkt duidelijk dat de persoonlijke ervaringen van verzoekster stroken met de diverse rapporten terzake ;

Gelet uit voorgaande is het bijgevolg ten onrechte dat wordt getwijfeld aan het feit dat verzoeker behoort tot de Tumaalclan ;

☐☐ ALGEMENE WETS-EN VERDRAGSBEPALINGEN:

Artikel 48/3 Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

" de vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967"

Overeenkomstig artikel 1 van de Conventie van Genève van 1951 is een vluchteling "elke persoon die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil invoeren " ;

☐☐ BEOORDELING VAN DE GEGRONDHEID VAN HET ASIELVERZOEK

Gelet op voorgaande dient te worden besloten dat verweerder ten onrecht het asielrelaas van verzoeker heeft beschouwd als zijnde ongeloofwaardig, louter en alleen door de beweerde onduidelijkheid van de herkomst van verzoeker ;

De problemen die verzoeker in het land van herkomst werden bijgevolg ten onrechte nauwelijks onderzocht, hetgeen als een schending van de zorgvuldigheidsplicht dient te worden beschouwd ;

Bij de beoordeling van de gegrondheid van het asielverzoek dienen verschillende elementen in rekening worden gebracht, nl:

a) Problemen met Al-Shabaab

Verzoeker heeft zijn land van herkomst ontvlucht aangezien hij ernstige problemen heeft gehad met de heersende clan in zijn regio en de Al Shabaab ;

Verzoeker richtte in Afgooye een jongerenorganisatie op en fungeerde daarbij als voorzitter ;

Verzoeker verwees naar diverse incidenten met Al Shabaab die hijzelf heeft meegemaakt/gehoord ;

Verzoeker wist eveneens te vertellen dat bij de komst van Al Shabaab de meisjes niet meer naar dezelfde klas mochten gaan ;

Verzoeker vertelde eveneens dat hij getuige was geweest van een steniging omwille van overspel en van het afhakken van een hand van de dieven ;

Verzoeker wist eveneens te vertellen dat elke winkel een bijzondere belasting moet betalen ;

Verzoeker vertelden eveneens dat hij had gehoord dat jongeren die werden betrapt met GSM, gedwongen werden de geheugenkaart op te eten ;

Verzoeker bevestigde eveneens dat iedereen onderdrukt werd teneinde tot de naleving van de Shariawet te komen ;

Met de organisatie wilde verzoekers samen met de leden de activiteiten van Al Shabaab observeren om de burgers te beschermen en te beletten dat jongeren het slachtoffer werden van rekrutering door Al Shabaab;

Verzoeker werd gevraagd naar de specifieke veiligheidsproblemen die geleid hebben tot de oprichting van zijn jongerenorganisatie (zie 43 gehoorverslag) ;

Verzoeker wist te vertellen dat Agooye werd geconfronteerd met het specifiek probleem dat jongeren uit Afgooye werden gerekruteerd teneinde aanslagen op dorpsgenoten te plegen ;

Verzoeker had de vraag van verzoeker "Welke dingen zijn specifiek gebeurd waardoor u Afgooye als onveilig zag" dus verstaan dat hij moest uitleggen voor welk probleem specifiek zijn jongerenorganisatie werd opgericht ;

Verweerster heeft hierbij niet gevraagd concrete voorbeelden te geven van die specifieke problemen ;

Verzoeker is natuurlijk in staat om over concrete incidenten waarbij jongeren waren betrokken te vertellen en vermeldt hierbij enkele concrete voorvallen :

- De jongerenorganisatie kwam te weten dat 2 jongeren (M. H. en K. A. A.) uit Afgooye de bedoeling hadden om in augustus 2013 een bomaanslag te plegen op SCACDO (nl Shabel Community Development Organisation)

Zij hebben hun plannen herzien nadat ze in contact kwamen met de organisatie van verzoeker

- De jongere K. Y. wilde de burgemeester A. M. I. vermoorden in augustus 2013. Ook hij kon kan gedachte worden veranderd (de burgemeester stief later in 2015, maar dat had niets te maken met de betrokken jongere)

De organisatie van verzoeker hield ook een oogje in het zeil op de leden van Al Shabab en met behulp van de organisatie kon in december 2013 Skeekh Ali en 2 van zijn medewerkers worden gearresteerd ;

Verweerster heeft eveneens geen enkele concrete vraag gesteld omtrent de jongerenorganisatie, haar leden en werkzaamheden;

Verzoeker is nochtans in staat om deze bijzonderheden nog verder in detail te vertellen ;

De clanoudsten van de regio, behorende tot de clan Wa'dan, verzetten zich ertegen dat verzoeker voorzitter was van de jongerenorganisatie wegens het behoren tot de Boonfamilie ;

Verzoeker kreeg een relatie met een meisje F. M. uit de clan Wa'dan ;

De clan Wa'dan kwam dit te weten en eiste dat verzoeker zich zou terugtrekken uit de jongerenorganisatie en dat hij de relatie zou verbreken ;

De oom van verzoeker moest de afspraak nagaan en zorgde ervoor dat verzoeker kon huwen met een ander meisje ;

Stiekem is verzoeker in 2014 toch met het eerste meisje getrouwd en zij werd zwanger ;

De oom van verzoeker werd dadelijk vermoord omdat hij zijn afspraak niet had nagekomen ;

Verzoeker werd ook gezocht en om deze reden vluchtte verzoeker naar Wanlaweyn ;

Op 4 april 2015 werd verzoeker er door Al Shabaab opgepakt en 1 maand vastgehouden ;

Al Shabaab bleek op de hoogte van het feit dat verzoeker voorzitter was van een jongerenorganisatie tegen Al Shabaab en dat verzoeker overspel had gepleegd ;

Verzoeker werd vervolgens door Al Shabaab ter dood veroordeeld ;

Verzoeker is er in geslaagd om uit de gevangenis te ontsnappen en besloot het land te verlaten ;

Verzoeker stelt vast dat verweerster ten onrechte geen enkele vraag stelde over zijn relatie met F. M. uit de clan Wa'dan en problemen die daaruit volgden ;

Verzoeker vreest dat hij bij terugkeer opnieuw door Al Shabaab zal worden gevisieerd ;

Zoals eerder werd gemotiveerd, werd Al-Shabaab in mei 2012 uit Afgooye verdreven, doch blijft er wel voor problemen zorgen ;

Een recent rapport dd 05/2016 bevestigt dat Al Shabaab in Lower Shabelle en in het bijzonder in Afgooye veel aanslagen pleegt (zie stuk 16):

"Al-Shabaab is so active in launching attacks in Lower Shabelle that Horseed Media called the region a 'hotbed of Al-Shabaab activity'. It carried out attacks in public places such as the khat market in Janaale in April 2015 and the market in Afgooye in October 2015, resulting in casualties among soldiers but also civilians. In June 2015, militants attacked a police station in Afgooye and later the same month the local police station and the regional administration's offices in Qoryooley"

Al-Shabaab probeert via willekeurig geweld en ontvoering een klimaat van angst te creëren ;

Al-Shabaab blijft een grote invloed hebben in Afgooye en voert regelmatig een offensief in de regio uit;

Zo meldt een recent rapport dd april 2016 (zie stuk 17):

"Al-Shabaab also recently temporarily recaptured areas in Afgooye to the south of Mogadishu after launching a surprise offensive"

In een recent rapport dd mei 2016 bevestigt het UNHCR de grote invloed van Al Shabaab in de regio's waar Amisom Al Shabaab heeft verdreven (zie stuk 18):

"Furthermore, even in those cities that have been recovered by AMISOM/SNAF, the presence of AlShabaab is reported to remain significant at the urban periphery and in some parts of these cities. Reports suggest that the entity often establishes illegal checkpoints to control movements of goods and persons on major supply routes and infiltrates cities mainly at night to launch attacks. Some analysts maintain that it is more correct to say that the FGS "has influence" over these cities than to say that the cities are under the effective control of the FGS."

Verzoeker vreest dat hij bij een eventuele terugkeer niet alleen omwille van de eerdere problemen in de aandacht van Al Shabaab zal vallen, doch omdat hij als terugkeerder extra de aandacht op zich zal krijgen ;

Er dient hierbij te worden gewezen op het algemeen ambtsbericht van het Nederlands ministerie van buitenlandse Zaken dd december 2014 dat bevestigt (zie stuk 19):

"Terugkeerders worden volgens meerdere bronnen in de regel als zodanig herkend door hun (westers) gedrag, kleding, bezittingen, hun oogopslag of accent, ook als ze bijvoorbeeld maar een half jaar zijn weg geweest. Op subtiele wijze kunnen ze zich in Somalische ogen onderscheiden van mensen die al sinds jaar en dag in het gebied wonen. Mede vanwege de communicatieve cultuur in Somalië (zie ook paragraaf 1.1.4 over Al-Shabaab) kan bekend raken dat iemand is teruggekeerd.

Hierdoor lopen ze het risico door Al-Shabaab als terugkeerder te worden herkend en te worden beschuldigd van verraad of spionage.⁶²² Daarom mijden terugkerende Somaliërs over het algemeen gebied dat onder controle staat van Al-Shabaab, zelfs als hun clan daar vandaan komt."

Een recent artikel dd 8 april 2016 beaamt de hierboven vermelde stelling en bevestigt eveneens dat zelfs indien de autoriteiten de macht hebben, onvoldoende bescherming kunnen bieden (zie stuk 20):

"...Het ambtsbericht geeft echter tegelijkertijd aan dat terugkerende Somaliërs die langere tijd in Europa hebben gewoond 'voor iedereen, dus ook voor Al-Shabaab, herkenbaar' zijn.

Vervolgens wordt opgemerkt dat 'verwesterlijking door Al-Shabaab vrijwel automatisch geassocieerd wordt met werken voor de overheid of voor buitenlandse organisaties'. Oftewel, zij worden door iedereen herkend als terugkeerders uit het westen, welke door Al-Shabaab vrijwel automatisch worden geassocieerd met de overheid en zijn dus het doelwit van Al-Shabaab. Een omstandigheid welke terugkeerders expliciet niet zelf in de hand hebben. Overigens worden terugkerende vrouwen sneller herkend dan mannen. Daarbij staat tegelijkertijd in het ambtsbericht dat de defacto autoriteiten in Somalië de bevolking, en ook overheidsdienaren, onvoldoende kunnen beschermen tegen Al-Shabaab. Letterlijk staat er op pagina 43:

"De slechte situatie is er zeker ook aan te wijten dat de zwakke overheid niet of nauwelijks territoriale controle heeft over grote delen van het land en omdat het er in de rest van het land onvoldoende in slaagt de bevolking te beschermen tegen groepen en personen die wèl verantwoordelijk zijn voor veel van de schendingen. Dat zijn met name Al-Shabaab en daaraan geaffilieerde groepen; zij worden in de genoemde resolutie dan ook beschuldigd van "ernstige en systematische mensenrechtenschendingen". Kortom, er staat dus in dit ambtsbericht dat terugkerende Somaliërs die langere tijd in het westen hebben verbleven vrijwel automatisch geassocieerd worden met personen die werken voor de overheid of voor buitenlandse organisaties. Ook staat er dat juist deze personen (die geassocieerd worden met de overheid en/of buitenlandse organisaties) het doelwit zijn van Al-Shabaab. Tenslotte staat er dat de defacto autoriteiten betrokkenen ook in gebieden die door de defacto autoriteiten gecontroleerd worden, onvoldoende kunnen beschermen tegen aanslagen van Al-Shabaab. Hiermee is dus duidelijk dat terugkerende Somaliërs die langere tijd in het westen hebben verbleven, gevaar lopen bij terugkeer."

b) Verzoeker behoort tot een bijzondere sociale groep die systematisch het slachtoffer is van vervolging waarvoor geen bescherming kan worden geboden, nl de Tumaal en heeft nog bijkomende problemen met de meerderheidsclan Wacdaan;

Zoals reeds hierboven werd uiteengezet, maakt verzoeker deel van een zeer bijzonder kwetsbare groep, nl de Tumaal ;

Het artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet beschrijft het begrip "sociale groep" als volgt:

“een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer: leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en waarvan oode groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd”

Bij de beoordeling van de vrees moet hierbij worden opgemerkt dat verzoeker reeds in het verleden het slachtoffer werd van vervolgingsdaden omwille van het behoren tot de bovenvermelde sociale groep ;

Verzoeker verwijst hierbij naar de concrete levenservaringen die hij hierboven reeds heeft uiteengezet en alleen omwille van de gemarginaliseerde positie van verzoeker als Tumaal ;

Verzoeker herneemt hierbij hetgeen hierboven reeds werd uiteengezet ;

Zo stelt de Minority Group International in haar rapport van juli 2015 het volgende (zie stuk 21):

“However, the limited reach of central authorities in many areas enhances the importance of clan-based security structures and governance through xeer, the complex system of traditional customary law from which many minority groups are sidelined. This exclusion from the dominant clan structure, or membership in a weaker clan, leaves minority groups more vulnerable to property grabbing, physical attacks, killings and general discrimination. Research by MRG during 2014 in Somalia found that clan-based hierarchies continued to enable widespread sexual violence and other rights abuses against minorities,”

Het rapport dd juni 2015 van de VS betreffende de mensenrechten in Somalia bevestigt de bijzondere kwetsbare situatie van minderheidsstammen en het feit dat ze op disproportionele wijze slachtoffer zijn van vervolging (zie stuk 22):

“Minority groups, often lacking armed militias, continued to be disproportionately subjected to killings, torture, rape, kidnapping for ransom, and looting of land and property with impunity by faction militias and majority clan members. Many minority communities continued to live in deep poverty and to suffer from numerous forms of discrimination and exclusion”

Verzoeker heeft bovendien ook persoonlijke problemen gekend met de meerderheidsclan Wacdaan ;

Verzoeker problemen met deze clan toen hij als voorzitter van een jongerenorganisatie optrad en werd door hen niet aanvaard ;

Verzoeker kreeg nog bijkomende problemen om dat hij stiekem een relatie was begonnen met een meisje van deze stam;

De oom van verzoeker heeft in de kwestie bemiddeld en zorgde ervoor dat verzoeker met een meisje uit zij eigen stam ;

Deze oom moest erop toezien dat verzoeker ieder contact met het meisje, F. M., zou verbreken ;

Toch huwde verzoeker in 2014 stiekem met haar ;

Zoals blijkt uit de reeds aangehaalde bronnen is het strikt verboden om als Tumaal te huwen met een meisje uit de meerderheidsclan ;

Het feit dat verzoeker hierdoor door de meerderheidsclan werd gevisieerd strookt bijgevolg met de realiteit ;

De oom van verzoeker die moest instaan voor de controle van de naleving van de afspraak werd om deze reden vermoord;

c) Geen overheidsbescherming voorhanden

Het recente rapport dd maart 2016 bevestigt dat wat betreft vervolging door Al Shabaab er geen overheidsbescherming bestaat (zie stuk 23):

“In Mogadishu and other urban areas controlled by the government and its allies, the authorities may be willing to offer protection but they are unlikely to be able to offer effective protection given the structural weaknesses in the security forces, including a lack of resources, training and adequate equipment, weak command and control structures together with corruption and official impunity for serious abuses. The judiciary remains underfunded, understaffed, inadequately trained, ineffective, and subject to threats, political influence, and corruption. “

Wat betreft de bescherming wegens de vervolging wegens het behoren tot de Tumaal, dient eveneens te worden bemerkt dat er geen rechtsbescherming aanwezig is in Lower –Shabelle (zie stuk 24):

“Throughout south and central Somalia (including Mogadishu) there are structural weaknesses in the security services, including serious capacity and infrastructure gaps, logistical challenges, indiscipline, weak command and impunity for human rights abuses. This, alongside a largely non-functioning legal system for the detection, prosecution and punishment of acts constituting persecution or serious harm, and the widespread existence of corruption in state institutions means that, in general, majority clan or minority group members who are at risk are unlikely to be able to access effective protection from the state”

d) Toepassing van artikel 57/7bis van de wet van 15 december 1980

Gelet dat verzoekster reeds in het verleden het slachtoffer werd van vervolging, dient bijgevolg toepassing gemaakt te worden van artikel 57/7bis van de wet van 15 december 1980 dat het volgende stelt :

“De Commissaris-generaal beschouwt het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd, reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, als een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen en dat ze niet op zich een gegronde vrees voor vervolging uitmaken”

Deze Belgische regelgeving beantwoordt aan de kwalificatierichtlijn 2004/83 die bepaalt dat wanneer blijkt dat iemand reeds in het verleden werd vervolgd, dit een ernstige aanwijzing vormt van ook in de toekomst te zullen worden vervolgd;

Dat het in casu bijgevolg aan verweerster is om aan te tonen dat dergelijke vervolgingen zich in de toekomst niet meer zullen voordoen (RvV 23 oktober 2009, nr 33 137 en RvV 12 november 2009 nr 34018);

Bovendien moet een asielzoeker ook geen uitsluitel of waterdicht bewijs leveren van de vervolging die hij vreest in de toekomst (of van de vervolgingsfeiten in het verleden).

Volgens de UNHCR note on burden and Standard of Proof in Refugee Claims is het niveau van bewijs dat dient gehaald te worden de "redelijke mogelijkheid" dat de vervolging zich zal voordoen (« To establish « well-foundedness », persecution must be proved to be reasonably possible. »)- Waarbij dient rekening gehouden te worden met feitelijke overwegingen, zijnde de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker alsook de situatie in het land van

herkomst ;

Wat betreft de persoonlijke omstandigheden stelt UNHCR dat dient rekening gehouden te worden met de achtergrond, ervaringen, persoonlijkheid en elke andere factor die hem of haar aan vervolging kan blootstellen ;

Meer in het bijzonder wordt gewezen op het feit dat vervolgingsfeiten die men in het verleden reeds heeft meegemaakt zwaar wegen ten voordele van een positieve inschatting van het toekomstig risico (Overweging die ook teruggevonden wordt in art. 4,4 Kwalificatierichtlijn en art. 57/7 bis Vreemdelingenwet.) ;

e) Besluit.

Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen en de bijgevoegde rapporten en verslagen waaruit duidelijk blijkt dat er in zijner hoofde wel degelijk sprake is van een systematische vervolging en dat verzoeker bijgevolg een gegronde vrees van vervolging heeft bij een eventuele terugkeer waartegen de overheid geen bescherming zal kunnen bieden ;

Er dient bijgevolg te worden besloten dat verzoeker wel degelijk de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend ;

II. In ondergeschikte orde: Ingeval zou worden geoordeeld dat de status van vluchteling niet zou kunnen worden toegekend, quod non, komt verzoeker in aanmerking voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet :

☐☐ **ALGEMENE WETS-EN VERDRAGSBEPALINGEN:**

-Artikel 48/4§1 van de vreemdelingenwet vermeldt het volgende:

“de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt”

Artikel 48/4§2 van de vreemdelingenwet verduidelijkt dat:

ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict ;

☐☐ **BEOORDELING IN CONCRETO**

-Wat betreft de toepassing van artikel 48/4§2c, stelt verzoeker dat er wel degelijk sprake is van een binnenlands gewapend conflict ;

Verzoeker verwijst dienaangaande naar het arrest van het Hof van Justitie dd 30 januari 2014 waarin wordt bepaald dat een “binnenlands gewapend conflict” betrekking heeft op een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen,

of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden en dat de vaststelling dat een gewapend conflict bestaat niet afhankelijk hoeft te worden gesteld van de intensiteit van de gewapende confrontaties, van het organisatieniveau van de strijdkrachten of van de duur van het conflict (HvJ 30 januari 2014, C 285/12, Diakité) ;

Hierbij is er sprake van regelmatig geweld tussen de troepen van Somalië, de vredestroepen AMISOM en Al-Shabab en de regio wordt ook gekenmerkt door gewapend geweld tussen clans ;

Bijgevolg is er wel degelijk sprake van een binnenlands gewapend conflict in de regio , waarvan ook burgers het slachtoffer zijn ;

Het UNCHR heeft deze zienswijze bevestigd in haar publicatie van januari 2014 waarin zij stelt dat (zie stuk 25):

"The security situation in some areas of Southern and Central Somalia has improved to some extent in comparison to the situation at the time of issuance of the 2010 Guidelines. However, the situation in Somalia continues to be qualified as a noninternational armed conflict. 13 Armed clashes continue outside of Mogadishu and in rural areas in Southern and Central Somalia which remain under AlShabaab control. In addition, areas under the control of the SFG, including Mogadishu, are often affected by attacks and other forms of violence. As documented by many sources, military operations in Southern and Central Somalia continue to result in civilian casualties, with civilians being killed and wounded by crossfire in the context of armed clashes and by improvised explosive devices (IEDs) and grenade attacks"

Verzoekster verwijst onder meer naar het rapport van het EUROPEAN ASYLUM SUPPORT OFFICE dd 02/2016 (zie stuk 26):

" p 26

The UN Security Council reported that the security situation remained extremely volatile, particularly in South and Central Somalia (160). In October 2015 the UN Monitoring Group reported that the conflict with Al-Shabaab showed an increase of violations against civilians and a large number of civilian and military casualties

P 48

Al-Shabaab is so active in launching attacks in Lower Shabelle that Horseed Media called the region a 'hotbed of Al-Shabaab activity'

P48

AMISOM and SNAF are actively fighting Al-Shabaab in the area.

Clans are important elements of conflict in Lower Shabelle as well, as clan militias pursuing their own interests resort to violent acts, thus increasing the complexity of the security situation of the area

Het Ambtsbericht van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken dd maart 2016 bevestigt het wijd verspreid geweld door de strijd met Al Shabaab en de clanconflicten(zie stuk 27):

Het algemeen ambtsbericht van het Nederlands ministerie van buitenlandse Zaken dd maart 2016 dat bevestigt (zie stuk 27)

"p 25

In het zuiden van de South West State bleef Neder-Shabelle een van de sterkst door geweld en conflict getroffen regio's in Somalië met (in 2015) het grootste aantal geweldsincidenten.

AlShabaab heeft er nog veel sympathisanten, bleef erg actief en pleegde talloze aanslagen.

In Baraawe bijvoorbeeld (dat in 2014 werd bevrijd) wordt Al-Shabaab als verslagen beschouwd, maar het heeft zich succesvol onder de lokale bevolking gemengd en strijders kunnen zó weer worden opgeroepen. Dit gebeurt evenwel niet op reguliere basis.

In de hele regio kent AS een dergelijke verscholen aanwezigheid.

Ook AMISOM (hier met een Oegandese bezetting) en het Somalische leger waren erg actief.

Neder-Shabelle is vruchtbaar en heeft na Banadir (Mogadishu) de grootste bevolking in Zuiden Centraal Somalië. De belangen zijn er groot, en clangevechten maken er een belangrijk deel uit van het geweld en maken de veiligheidssituatie tot een complex geheel. Er zijn bijvoorbeeld lopende conflicten gaande tussen milities van de Hawiye (Habr Gedir, Hawadle en Murosade)- clans en de Bantumilitie Salaax. Gevechten in 2014 tussen de Biyomaal (Dir)- en Habar Gedir (Hawiye)-milities waarbij tientallen doden waren gevallen leidden tot een verzoeningsovereenkomst in Afgooye in januari 2015. Toch bleef het tussen deze clans onrustig. Sommige milities zijn naar verluidt loyaal aan Al-Shabaab, bijvoorbeeld de Biyomaal en Tunni. Allianties tussen milities kunnen evenwel erg kortstondig zijn. Met name Merka en Afgooye worden geraakt door clanconflicten. In oktober 2015 was er geweld tussen de Abgaal en Murusade sub-clans.

Een recent rapport betreffende de veiligheidsincidenten van januari tot maart 2016 vermeldde een groot aantal incidenten (zie stuk 28):

"In Shabeellaha Hoose, 147 incidents killing 170 people were reported. The following locations were affected: Abiikarow, Afgooye, Awdheegle, Baraawe, Bulo Gian, Bulo Mareer, Buufow Bacaad, Carbiska, Ceel Waregow, Ceelasha, Cumar Beerre, Danow, Daynile, Dharkenley, Golweyn, Hodan, Jambaluul,

Janaale, Kurtunwaarey, Laantabuur, Lafoole, Macmacanka, Marian Guwaay, Marka, Medina, Mudul-Braawe, Mushaani, Qoryooley, Rimaygacmeed, Shalaambood, Siinka Dheer, Wadajir, War Maxan, Yaaq Biri Weyne."

-Ingeval zou geoordeeld worden dat er in casu geen sprake zou zijn van een gewapend conflict conform deze wetsebepaling, quod non, dan dient wel toepassing gemaakt te worden van artikel 48/4§2 b) van de vreemdelingenwet ;

Artikel 48/4§2 b) van de vreemdelingenwet stemt inhoudelijk overeen met artikel 3 EVRM dat bepaalt dat 'Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen" ;

Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218) ;

Verzoekster citeert de vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waarin de draagwijdte van de verdragsbepaling reeds meermaals uitvoerig werd verduidelijkt (o.m. RVV nr 56 203 van 17 februari 2011, RVV, nr. 81 582 van 23 mei 2012) :

'Het EHRM heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een lidstaat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM.

In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, §75 en de arresten waarnaar wordt verwezen; adde EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 66).

Om te beoordelen of er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij een reëel gevaar loopt op een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling, houdt de Raad zich aan de door het EHRM gegeven aanwijzingen. In dezen heeft het EHRM geoordeeld dat, om het bestaan van een gevaar van slechte behandelingen na te gaan, de te verwachten gevolgen van de verwijdering van de verzoekende partij naar het land van bestemming dienen te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de verzoekende partij (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 78; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, §§ 128-129 en EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./ Verenigd Koninkrijk, §108 in fine).

Wat het onderzoek van de algemene situatie in een land betreft, hecht het EHRM vaak belang aan de informatie vervat in de recente verslagen afkomstig van onafhankelijke internationale organisaties voor de verdediging van de rechten van de mens zoals Amnesty International of van overheidsbronnen (zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 347 en 348;

EHRM 5 juli 2005, Said/Nederland, § 54; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 67; EHRM 15 november 1996, Chahal/Verenigd Koninkrijk, §§ 99-100).

Het EHRM heeft eveneens geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/Turkije, § 73; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 68).

Uit de rechtspraak van het EHRM blijkt echter dat uitzonderlijk, in de zaken waarin een verzoekende partij aanvoert dat zij deel uitmaakt van een groep die systematisch blootgesteld wordt aan een praktijk van slechte behandelingen, de bescherming van artikel 3 van het EVRM optreedt wanneer de verzoekende partij aantoont dat er ernstige en bewezen motieven bestaan om het bestaan van de praktijk in kwestie aan te nemen en om aan te nemen dat zij tot de bedoelde groep behoort (zie: EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 132).

In dergelijke omstandigheden eist het EHRM niet dat de verzoekende partij het bestaan aantoont van andere bijzondere kenmerken die haar persoonlijk zouden onderscheiden, indien dat de door artikel 3 van het EVRM geboden bescherming illusoir zou maken. Dit zal worden bepaald in het licht van het relaas van de verzoekende partij en van de beschikbare informatie over het land van bestemming wat de groep in kwestie betreft (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 80; EHRM 23 mei 2007, Salah Sheekh/Nederland, § 148).

Wat het onderzoek van de omstandigheden eigen aan het geval van de verzoekende partij betreft, oordeelde het EHRM dat het ingeroepen risico een individueel karakter heeft indien het voldoende concreet en aantoonbaar is (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 359 in fine).

Zowel wat de algemene situatie in een land betreft als de omstandigheden eigen aan het geval van de verzoekende partij, moet de verzoekende partij over de materiële mogelijkheid beschikken om te gepasten tijde deze omstandigheden te doen gelden (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 366).

In dit geval wordt het bestaan van een reëel gevaar van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling beoordeeld op grond van de omstandigheden waarvan de verwerende partij kennis had of had moeten hebben op het ogenblik van de bestreden beslissing (cf. *mutatis mutandis*: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 81; EHRM 20 maart 1991, Cruz Varas en cons./Zweden, §§ 75-76; EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 107). De verwerende partij moet een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek doen van de gegevens die wijzen op een reëel risico van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling (EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 293 en 388).

Hierbij moet ook rekening gehouden worden dat verzoekster in haar regio behoort tot een minderheidsclan die gelet op de specifieke staatsstructuur van Somalia, een zeer kwetsbare positie inneemt ;

Verzoeker herneemt hierbij hetgeen hierboven reeds werd uiteengezet ;

Zo stelt de Minority Group International in haar rapport van juli 2015 het volgende (zie stuk 21):

"However, the limited reach of central authorities in many areas enhances the importance of clan-based security structures and governance through xeer, the complex system of traditional customary law from which many minority groups are sidelined. This exclusion from the dominant clan structure, or membership in a weaker clan, leaves minority groups more vulnerable to property grabbing, physical attacks, killings and general discrimination. Research by MRG during 2014 in Somalia found that clan-based hierarchies continued to enable widespread sexual violence and other rights abuses against minorities,"

Het rapport dd juni 2015 van de VS betreffende de mensenrechten in Somalia bevestigt de bijzondere kwetsbare situatie van minderheidsstammen en het feit dat ze op disproportionele wijze slachtoffer zijn van vervolging (zie stuk 22):

"Minority groups, often lacking armed militias, continued to be disproportionately subjected to killings, torture, rape, kidnapping for ransom, and looting of land and property with impunity by faction militias and majority clan members. Many minority communities continued to live in deep poverty and to suffer from numerous forms of discrimination and exclusion"

Daarenboven moet opnieuw worden gewezen op het feit dat terugkeerders een bijkomend risico lopen en op het algemeen ambtsbericht van het Nederlands ministerie van buitenlandse Zaken dd

Ingeval verzoekster niet zou in aanmerking komen voor het vluchtelingenstatuut, quod non, dan dient zij zeker voor de subsidiaire bescherming in aanmerking te komen ;"

2.1.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (zie hiervoor het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning, respectievelijk toekenning, vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over

het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.2. Aangaande de vluchtelingenstatus

Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van de verzoekende partij voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat de verzoekende partij alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij opgegroeid is en tot haar vlucht gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.2.1. Aangezien de verzoekende partij verklaart op 20 december 1994 geboren te zijn en afkomstig te zijn uit Afgooye, Somalië, en heel haar leven daar te hebben gewoond tot haar vlucht op 5 mei 2015, kan van de verzoekende partij de kennis worden verwacht waaruit kan blijken dat zij aldaar opgegroeid is en 19 jaar in Afgooye, Somalië, heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat de verzoekende partij over alle maatschappelijke en (socio-) politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, doch zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijk leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met de maatschappelijke en (socio-) politieke omgeving. Haar kennis is echter ernstig ontoereikend.

Uit het gehoorverslag blijkt dat de verzoekende partij voorhoudt afkomstig te zijn uit Afgooye. *In casu* acht de Raad het niet geloofwaardig dat de verzoekende partij uit Afgooye afkomstig is omwille van onderstaande redenen. Ten eerste omdat de verzoekende partij een gebrek vertoont aan elementaire kennis over Afgooye. De verzoekende partij kan weliswaar een aantal vragen vlot beantwoorden, maar bepaalde elementaire zaken over Afgooye kent zij niet of de antwoorden zijn zeer vaag. In dit verband wijst de Raad erop dat de verzoekende partij verklaart dat 'Istuunka' jaarlijks gehouden werd (gehoorverslag p.24), terwijl uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat niet zo was. Immers, toen Al-Shabaab aan de macht was, was dit verboden. Voorts blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de heruitgave van 'Istuunka', nadat Al-Shabaab verdwenen was, een moment van grote vreugde was in Afgooye omdat het een belangrijk evenement is voor Afgooye. Het gegeven dat de verzoekende partij hiervan niet op de hoogte is, doet afbreuk aan haar geloofwaardigheid, terwijl ze op pagina 22 van haar gehoorverslag zelf aangeeft dat 'Istuunka' een bekend evenement is. Dit blijkt eveneens uit de informatie die de verzoekende partij aan haar verzoekschrift voegt. Voorts weet de verzoekende partij niet wat de oorsprong van het evenement is (p. 23 van het gehoorverslag). De verzoekende partij verklaart alleen dat het cultuur was. Hierdoor komt de beschrijving van 'Istuunka', zoals door de verzoekende partij gedaan tijdens haar gehoor op 12 april 2016, gestudeerd over. Daarenboven worden de vragen over 'Istuunka' ook vrij algemeen beantwoord, alhoewel de verzoekende partij zelf verklaard heeft dat ze daar aanwezig was. Voorts kan de verzoekende partij het vluchtelingenkamp in Afgooye situeren en stelt ze dat er nog veel vluchtelingen daar zijn. Nochtans blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat sinds 2011 heel veel vluchtelingen vanuit het kamp naar Mogadishu teruggekeerd zijn, enerzijds omdat Al-Shabaab uit Mogadishu verdreven is. Voorts kent de verzoekende partij wel de dorpen die ze op weg naar Mogadishu voor de eerste keer gekruist heeft, doch kent ze verschillende dorpen, die nochtans nabij Afgooye liggen, niet (zie gehoorverslag p. 20 en 21).

Ten tweede zijn de verklaringen van de verzoekende partij weinig doorleefd. Zo weet de verzoekende partij dat er in 2011 een erge droogte geweest is. Uit het gehoorverslag blijkt dat de verzoekende partij stelt dat zij hiervan niet veel last gehad heeft, dat er niet veel mensen omgekomen zijn, dat vooral veehouders gevlucht zijn omdat het vee dood ging, dat de economie wel stroef verliep en dat de voedselprijzen omhoog gingen (zie gehoorverslag p. 16-18). Uit de informatie, opgenomen in het administratief dossier, blijkt dat de droogte van 2011 en 2012 de ergste droogte is die de regio gekend heeft in zestig jaar. In het volledige district Afgooye is

de hongersnood uitgeroepen door de Verenigde Naties. Ook zijn er verschillende personen gestorven. Aan haar verzoekschrift voegt de verzoekende partij een artikel toe omtrent "*the hidden dimensions of the Somalia famine*", om haar gedane verklaringen te onderbouwen. Voormeld artikel geeft aan dat de impact van de droogte van 2011 disproportioneel geweest is op de verschillende bevolkingsgroepen. Uit voormeld artikel blijkt ook dat de droogte van 2011 een grote impact op de regio gehad heeft en dat de clans toen belangrijk waren om te overleven. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de droogte van 2011 een manifeste afwijking op de alledaagsheid vormde zodat elkeen, zelfs een weinig geschoold persoon, hier een indringende herinnering aan zou hebben overgehouden en dus ook in staat zou moeten zijn om hier een doorleefd verslag van te geven. De verzoekende partij blijft hier echter in gebreke. Ook wanneer aan de verzoekende partij gevraagd wordt om te spreken over het leven in Afgooye onder Al-Shabaab stelt ze vooreerst dat er niet veel over te vertellen valt om vervolgens - wanneer de *protection officer* verder vraagt - in algemeenheden te vervallen (gehoorverslag p. 37-38). Wanneer de verzoekende partij gevraagd wordt om over Afgooye te vertellen, verklaart ze: "*Als u mij, iemand die nog nooit in uw stad geweest is, moest rondleiden, wat zou u mij dan allemaal tonen?*"

Het is een district in de provincie Lower SHabelle. De rivier Shabelle stroomt dwars door de stad Er zyn twee bruggen, kaywere en Kayweyn. Waar Afgooye bekend om staat, veehouders en landbouwers. En Istuunka. De rivier deelt de stad in twee stukken. (denkt lang na). Verschillende wegen, een van Mogadishu, eentje naar Marka, eentje naar Marka tot bij Baidabo. Die weg gaat niet rechtstreeks naar Merka, je moet ergens afslaan, die weg gaat naar Jubaa, andere provincie.

U hebt daar gans uw leven gewoond, dan weet u toch meer dan dat?

(denkt na) Zoals ik zei, Afgooye is bekend om veehouders, landbouw, rivier, verschillende delen stukje heet Asentoyin, sommige akkers waren akkers dat geplant werd als het alleen maar regende. De boom genaamd Mukaya Shirka in de wijk Sigale, in de tijd van AS vernoemd naar Mukayaka Islaamka. (denkt na)

Dat is het?

Ik ben op zoek naar iets dat bekend is in Afgooye."

Hierop repliceerde de *protection officer* als volgt: "*Als u nog op iets komt, onderbreekt u mij maar.*" (gehoorverslag p. 39-39). Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij, die nochtans verklaard heeft heel haar leven in Afgooye te hebben gewoond tot aan haar vlucht, zich beperkt tot algemeenheden, als ze het over haar stad heeft. Dit ondermijnt wederom de geloofwaardigheid van haar verklaringen. Des te meer dat de verzoekende partij ook verklaard heeft dat ze een jongerenorganisatie opgericht heeft om de veiligheid te verbeteren (zie gehoorverslag p. 43), doch kan de verzoekende partij geen specifieke veiligheidsincidenten in Afgooye beschrijven. De verzoekende partij geeft dan aan dat Al-Shabaab jongeren voor aanslagen gebruikt en hen overheidspersoneel laat vermoorden (zie gehoorverslag p. 42-43). Nochtans legt de verzoekende partij bij haar aanvraag een document neer van 4 augustus 2013 waarin de geadresseerde bedankt wordt voor zijn of haar bijdrage bij de "*early warning action*". Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal maakt ze hiervan geen melding. Ook verklaart de verzoekende partij eerst dat haar oom in Godey werkte, om daarna te verklaren dat hij in Dahagatur werkte, wat aan de andere kant ligt. Het is niet ernstig dat de verzoekende partij nagenoeg onbekend is met haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld of hier zo weinig over kan vertellen indien zij tot aan haar vlucht in Afgooye gewoond heeft, terwijl de verzoekende partij wel op andere, oppervlakkigere, punten, die veel minder tot haar leefwereld behoorden, op theoretische wijze kon antwoorden. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoekers sociale, politieke en geografische kennis theoretisch is en geen spontane kennis opgedaan in haar eigen leefwereld. Derhalve kon de commissaris-generaal wel degelijk concluderen dat verzoekers kennis een ingestudeerd karakter vertoont.

Ten derde maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat ze tot de Tumul-clan behoort. Vooreerst verklaart de verzoekende partij dat de Tumul-clan behoort tot de Boon-familie en dat alle onderdelen van de Boon-familie familie zijn van mekaar. Ook de verschillende onderdelen van de Tumul-clan zijn familie van mekaar. Uit de informatie opgenomen in het administratief dossier blijkt dat de Tumul noch genetisch, noch genealogisch een clan zijn. Voorts is er tussen de leden van de Tumul en de andere clans, die ook onder Boon vallen, geen genealogische band. Daarenboven gaf de verzoekende partij aan dat de Tumul gediscrimineerd worden in Somalië. Wanneer er specifieke voorbeelden gevraagd worden die of betrekking hebben op haar of waarvan zij gehoord heeft, verwijst de verzoekende partij louter naar het feit dat een vrouw van de Wa'adam-stam haar geweigerd had, dat ze geen voorzitter mocht worden van de jongerenorganisatie, in algemene termen naar pestgedrag zonder dit te preciseren en naar het feit dat ze geen beurs gekregen heeft, maar in dezelfde context geeft de verzoekende partij aan dat ze nooit een beurs gevraagd heeft (gehoorverslag p. 13-14). Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat er van haar te veel clankennis wordt verwacht, en in dit verband ook naar een analyse van het BCHV van 9 oktober 2009 wordt verwezen, wijst de Raad erop dat aan de verzoekende partij geen doorgedreven vragen werden gesteld, maar dat het gaat om

elementaire kennis en om gegevens uit haar eigen leefwereld, met name voorbeelden van discriminaties. Voorts kan de verzoekende partij niet dienstig verwijzen naar rapporten die betrekking hebben op de discriminaties van de Tumul, nu zij niet aannemelijk maakt tot de Tumul-clan te behoren.

Bij haar aanvraag heeft de verzoekende partij de volgende stukken voorgelegd: brief *Afgooye commisioners district* van 3 juli 2013 in het Somalisch, brief *Shabelle Community Development* van 4 augustus 2013 in het Engels, Folder GYO in Somalisch, Folder GYO in Engels, geboorteakte in het Somalisch en een rapport van 22 juli 2014. Niet alle documenten die neergelegd werden bevatten een eensluidende vertaling. Stukken dienen neergelegd te worden conform artikel 8 van het PR RvV, met name dat stukken die in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld, voorzien moeten worden van een eensluidende vertaling op straffe van het niet in overweging nemen van deze stukken. Het is aan de verzoekende partij om te voorzien in een vertaling, wat *in casu* niet bij alle stukken gebeurd is. Voorts gaat de verzoekende partij eraan voorbij dat in asielzaken documenten een onderdeel vormen van de algehele beoordeling en het geheel van de elementen de ondersteuning van een asielrelaas uitmaken. Documenten zijn slechts een element in de beraadslaging en dienen om enige bewijswaarde te hebben hoe dan ook te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat *in casu* niet het geval is.

Het geheel van voorgaande vaststellingen betreft gegevens en gebeurtenissen uit de persoonlijke leefwereld en directe leefomgeving van de verzoekende partij zodat in alle redelijkheid mag worden verwacht dat zij, ook als jonge man, hiervan kennis zou hebben, *quod non*. De Raad beklemtoont dat niet verwacht wordt dat de verzoekende partij over alle geografische, maatschappelijke en sociologische aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt. Er kan wel redelijkerwijze verwacht worden dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet toelicht. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Uit het gehoorverslag blijkt dat haar kennis over haar directe leefomgeving ontoereikend is.

De verzoekende partij brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. De verzoekende partij beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. De verzoekende partij weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratief dossier, en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

Gelet op de vaststellingen, zoals opgenomen in de bestreden beslissing en in acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Afgooye, waardoor zij evenmin aantoonbaar dit land te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Waar de verzoekende partij nog laakt dat het Commissariaat-generaal absoluut niet motiveert omtrent haar asielrelaas en vervolgens haar vluchtrelaas opnieuw toelicht, dient te worden herhaald dat de verzoekende partij, gelet op het geheel van wat voorafgaat, niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Afgooye, Somalië. Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben voorgedaan en kan in hoofdte van de verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin worden aangenomen.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van (oud) artikel 57/7bis, waarvan de bepalingen in artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet zijn ondergebracht (B.S. 22 augustus 2013), is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen van de verzoekende partij, zodat zij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart, werkelijk afkomstig is uit het land dat hij/zij beweert te zijn ontvlucht. Indien de asielzoeker verklaringen aflegt

waaruit geconcludeerd moet worden dat hij/zij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land die hij/zij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij/zij door zijn/haar eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij/zij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn/haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn/haar asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van de verzoekende partij dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde de verzoekende partij niet de waarheid over haar werkelijke nationaliteit(en) en verblijfplaats(en) voor haar vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op haar rust. De verzoekende partij draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door haar gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar de verzoekende partij voor haar aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij haar werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar de verzoekende partij de bron van haar vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht aangaande de werkelijke herkomst, dat de kern van het asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt de verzoekende partij hoe dan ook niet aannemelijk dat zij daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft.

2.3. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

In zoverre de verzoekende partij, zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de *supra* gedane vaststellingen dienaangaande. De verzoekende partij toont niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat de verzoekende partij de door haar beweerde herkomst uit Afgooye, Somalië, niet aantoon, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, herkomst niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan de verzoekende partij om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat de verzoekende partij hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet, te meer gezien de verzoekende partij op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. Uit de informatie, die de verzoekende partij aan haar verzoekschrift voegt, blijkt duidelijk dat het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Er bestaan fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, §3, van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de

Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit, doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist, *quod non*. Door geen duidelijkheid te scheppen omtrent haar feitelijke verblijfplaats in Somalië maakt de verzoekende partij het onmogelijk om een verband te maken met haar persoon. Bijgevolg kan de Raad hieruit afleiden dat verzoekende partij zelf meent dat er in haar land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

Er wordt geen gegronde middel aangevoerd.

2.5. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend zeventien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. RYCKASEYS